

Prima instanță: Jud. Rîșcani
Jud. O.Melniciuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N. Budăi, V.Efros, I. Muruianu

Î N C H E I E R E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinînd admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Standart Impex” Societate cu Răspundere Limitată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Standart Impex” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspecției de Stat în Construcții și intervenient accesoriu Direcția Generală Locativ-comunală și Amenajare privind anularea deciziei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Gonța Corneliu, s-a respins apelul declarat de SC „Standart Impex” SRL și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 28 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 12 februarie 2016, SC „Standard Impex” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții (în continuare ISC) intervenient accesoriu Direcția Generală Locativ-comunală și Amenajare privind anularea deciziei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada 25 august 2015 – 04 septembrie 2015, de către reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții a fost efectuat controlul volumelor și costurilor lucrărilor de construcție executate la obiectivul: Elemente destinate terenurilor de joacă pentru copii, fiind întocmit actul de control inopinat cu nr.73 din 07 septembrie 2015, prin care s-a constatat, prin metoda măsurării instrumentale a lucrărilor executate de facto și compararea cu datele documentelor

de execuție, exagerări în sumă totală de 175,18 mii lei, care se exprimă prin lucrările neexecutate, aduse în costul obiectului prezentat spre recepție la următoarele poziții: pietriș de râu; gard din lemn; acoperire amortizoare de șocuri (covor elastic din cauciuc).

A relevat că, în baza art. 28, pct. 6 al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, persoana supusă controlului are dreptul în termen de 10 zile lucrătoare de la înmânarea actului de control să prezinte dezacordul cu actul de control, aducând probe suplimentare ce confirmă poziția sa, astfel la 05 octombrie 2015 a depus contestație împotriva actului de control 73 din 07 septembrie 2015.

A invocat că, prin decizia nr.24 din 17 noiembrie 2015, care i-a fost adusă la 24 noiembrie 2015, s-a decis aplicarea sancțiunilor economice SC „Standard Impex” SRL în sumă totală de 350357,34 lei.

A afirmat că, nu este de acord cu decizia nr. 24 din 17 noiembrie 2015, deoarece lucrările la obiectivul susmenționat au fost executate de către reclamant în baza contractului nr.7-CA/14 din 24 aprilie 2014 privind achiziționarea elementelor destinate terenurilor de joacă pentru copii, încheiat între Direcția Generală locativ-comunală și amenajare și reclamant, prin care vânzătorul și-a asumat obligația de a livra, a pregăti prealabil terenul și a instala bunurile conform specificației, iar cumpărătorul s-a obligat la rîndul său să achite și să recepționeze bunurile livrate de vânzător.

SC „Standard Impex” SRL a mai indicat că, potrivit proiectului de execuție a terenurilor de joacă acestea urmau să fie amenajate cu utilizarea pietrișului de râu, a acoperirii amortizoare de șocuri (covor elastic din cauciuc) și a lemnului pentru îngrădirea terenurilor, însă, structura terenurilor pe care s-au executat lucrările și anume: prezența copacilor, bordurilor, a mobilierului urban, nu a permis în toate cazurile instalarea gardurilor din lemn, deoarece acest lucru nu era posibil sau implica lucrări suplimentare și costuri legate de defrișarea copacilor, demontare a bordurilor ș.a.m.d, neprevăzute de proiect.

Explică că, referitor la pietrișul de râu, la momentul instalării terenurilor acesta a fost așternut în volum deplin, însă odată cu trecerea timpului, volumul pietrișului de pe teren poate scădea datorită faptului că copiii îl împrăștie în afara terenului, astfel, acest factor trebuie luat în considerare deoarece pietrișul nu este un material stabil, prezent în același volum pe terenurile instalate și poate fi cu ușurință îndepărtat.

Susține că, de la data instalării terenurilor și până la data controlului a trecut mai bine de 9 luni, perioadă mai mult decât suficientă pentru a face imposibilă calcularea exactă a volumului de pietriș care a fost pusă inițial, respectiv, calculele în privința volumului de pietriș, constatat la data efectuării controlului, nu pot fi luate

drept cantități inițiale de pietriș care la data executării lucrărilor a fost așternut de către petiționar în volum deplin

Argumentează că, acoperirea amortizoare de șocuri a fost instalată pe terenurile de joacă în măsura în care temperaturile scăzute din perioada executării lucrărilor au permis acest lucru, din aceste considerente, volumele de materiale neutilizate (lemn și acoperire amortizoare) au fost depozitate la depozitul beneficiarului - Direcției Locativ-Comunale din str. Grigore Ureche 54, mun. Chișinău și care nu au fost luate în considerare la efectuarea controlului din 25 august 2015 – 04 septembrie 2015, acest fapt se confirmă prin actul de predare-primire a bunurilor, încheiat la 23 decembrie 2014 între reclamantă și Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare prin care la depozitul întreprinderii Municipale pentru servicii locative Centru au fost depozitate următoarele bunuri: lemn pentru gard: 93 buc (1 buc - 6m), dale de cauciuc - 570 buc (0,5 m x 0,5 m), aceste bunuri indicate la pct. 3 din prezenta cerere nu au fost luate în considerare de către reprezentanții pârâtului, chiar dacă reclamanta a indicat expres acest fapt în contestația sa și a cerut recalcularea volumelor ținând cont și de intervenientului accesoriu.

Prin urmare, solicită anularea deciziei nr. 24 din 17 noiembrie 2015, emisă de Inspekția de Stat în Construcții

Reclamantul a menționat că își întemeiază cerințele pe norma legală evidențiată în Codul Civil, Cod de Procedură Civilă Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000.

Prin hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 28 septembrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

La 26 octombrie 2016 SC „Standard Impex” SRL reprezentat de avocatul Vasiliev Vadim a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii (f.d.188; 193-199).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de SC „Standard Impex” SRL reprezentant de avocatul Vasiliev Vadim. S-a menținut hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 28 septembrie 2016 (f.d. 225; 226-241 vol.I).

În motivarea soluției s-a reținut că, toate argumentele și afirmațiile ivocate de către apelant sunt vădit lipsite de suport juridic, cauza fiind examinată de prima instanță sub toate aspectele, ca urmare, acestea fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței date.

În speță, s-a constatat că, contrar prevederilor art. 118, 121 Cod de Procedură Civilă, SC „Standart Impex” SRL, nu a prezentat careva probe în susținerea pretențiilor la acțiune și prin urmare instanța de fond just a plicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea.

Astfel, conform pct. 15 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr.131 din 08.06.2012, Inspekția de Stat în Construcții se include în lista organelor abilitate cu dreptul de a iniția controale și de a acorda mandate de control în domeniile aferente.

Iar potrivit art.22 din Legea nr. 131/2012, indiferent de temeiul invocat și de tipul controlului, acesta nu poate fi efectuat și delegația de control nu mai este valabilă la expirarea a 10 zile calendaristice de la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.21 alin.(1) lit. b) și în cazul controalelor inopinate.

Or, conform delegației de control data începerii controlului este 25 august 2015, iar data finalizării controlului este 04 septembrie 2015, nefiind stipulat faptul că, controlul a fost efectuat și pe 04 septembrie 2015, inclusiv, în așa mod, în speță termenul de efectuare a controlului nu a depășit termenul prevăzut de lege, sau și în situația în care perioada controlului inopinat la SC „Standart Impex” SRL ar fi fost depășită cu o zi, nu ar fi corectă acoperirea sustragerii din bugetul de stat a sumei de 175000,18 lei, din volumul lucrărilor contractate în mărime de 2 969 999,94 lei, care urmau a fi realizate în baza contractului nr.30-CA/14 din 21.10.2014, printr-o simplă și neînsemnată greșeală de procedură.

Totodată, a constatat că în urma efectuării controlului volumelor și costului lucrărilor prin măsurări instrumentale a lucrărilor executate de facto și compararea cu datele documentelor de execuție au fost constatate exagerări în sumă totală de 175000,18 lei.

Instanța mai indică că, apelanta-reclamantă, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care a fost în imposibilitate să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărîrea contestată.

La 22 martie 2017 SC „Standart Impex” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 09 februarie 2017 și a hotărîrii primei instanțe din 28 septembrie 2016 (f.d. 1-4 vol.II).

În motivarea cererii de recurs a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a dat aprecieri arbitrare probelor prin diferite formulări.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 februarie 2017 și a fost expediată părților la 24 februarie 2017 (f.d. 242 vol.I), însă careva probe ce ar confirma recepționarea deciziei contestate la materialele cauzei lipsesc. Ca urmare, recursul depus la 22 martie 2017, este depus în termen.

La 31 mai 2017 Inspekția de Stat în Construcții nu a depus referință la cererea de recurs înaintată de SC „Standart Impex” SRL.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SC „Standart Impex” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare. Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SC „Standart Impex” SRL împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Standart Impex” Societate cu Răspundere Limitată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Standart Impex” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspecției de Stat în Construcții și intervenient accesoriu Direcția Generală Locativ-comunală și Amenajare privind anularea deciziei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu